Bullying

written by Γιώργος Καγκουρίδης | 21.02.2023

– Υποψήφιος είσαι; Κάτι πρέπει να πεις κι εσύ στο κόσμο. Τι θα πεις;
– Γίνεται ντόρος για το θαλάσσιο τουρισμό. Εμείς υστερούμε, λένε. Ολόκληρη Κέρκυρα κι έχουμε χώρο μόνο για κάπου 1166 θέσεις, 5 καταφύγια- αγκυροβόλια και 57 θέσεις στο Κασόπι για ν' αράζουνε τα κότερα. Και sold out. Λίστα αναμονής. Είναι δυνατόν; Τόσο λίγες; Κι υπάρχει ζήτηση μεγάλη. Απέναντι η Αρβανία γιοκ του γιοκ. Εμείς και λιμάνι έχουμε κι αροδρόμιο. Διεθνές. Μας φυσάει ούριος άνεμος. Κάθε 30 μίγια χρειάεται μία μαρίνα κι εμείς έχουμε μονάχα πέντε. Ακούς; Τι θα κάμουμε; Εδώ ο κόσμος πεινάει, δώστε του να φάει υπηρεσία γιοτ.
– Άμα πεινάει να πάει να φυτέψει, να μάσει, να βοσκήσει, να ψαρέψει. Κι άμα δε τ' αρέσει να πάρει ένα δίκαννο να βαρεί πουγιά. Όλοι καβοδέτες θα γίνουμε και φέρ' αστακούς και σαμπάνια για το βράδυ;
– Δεν έχεις δίκιο. Από το πομιντόρο, το λάδι, τσι γλυκοπατάτες, τα περσέμολα και το κρασί ζιει ο κόσμος; Μα που ειμάστενε; Στον 19ο και στην αρχή του 20ου όπου εφυτεύαμε ρύζι στην Αχαράβη, λαθύργια και λινάρι στ' Αλεύκι, βούρλα στον Απραό κι εκάναμε νήμα από σπάρτα κι από τα βούρλα παπιρέλες; Άμα δε το επρόσεξες πάει κοντά αιώνας που ζιούμε μόνο από το τουρισμό. Κι επειδής αυτός στη στεργιά όπου νάναι γκώνει και σώνει, εγώ θα βάλω χέρι στη θάλασσα. Τί την έχουμε και στέκει; Θα κάμω μαρίνες πολλές. Από Οθωνοί και Μαθράκι κι Ερείκουσα μέχρι Παξοί κι Αντιπάξοι. Θα ενισχύσω τας υποδομάς. Και νέα λιμάνια. Νέοι δρόμοι. Άξονας Βορρά-Νότου κι άλλα ωραία. Θα σώσουνε κι οι λακούβες.
– Του Μπάλου θα τσι κλείσεις καμιά ώρα;
– Περίμενε. Κι όχι η μία μαρίνα απάνου στην άλληνε. Θ' αφήκω περιβαλλοντικό αποτύπωμα. Το λένε κι η Ένωση Μαρινών Ελλάδος κι η ΜΚΟ Διανέοσις και το Γαλάζιο Σημαιάκι κι η Επιτροπή Τουρισμού Λιμένων. Κι όλα τα Υπουργεία. Όλοι αυτοί κουτοί είναι;
– Τίποτις για Παγιοκαστρίτσα;
– Όχι….!, τήνε πιάνει ο καιρός και μπάζει κύμα στην Αλύπα.
– Και με τόσο κόσμο που θα φέρεις τι θα τρών' αυτοί; Τι θα πίνουνε;

Νερατζοσαλάτα και μπεβάντα;
– Θα κάμω εισαγωγή. Όλα τα καλά. Μέχρι και του πουγιού το γάλα θα φέρνω. Ν’ ανοίξει και το εμπόργιο. Έτσι πάει μπροστά ο τόπος. Δεν είδες στη Καραϊβική; Όλ’ οι ξένοι μένουνε στη θάλασσα και στη στεργιά φαβέλες.
– Δε σε γλέπω να βγαίνεις. Κουκί δε θάβρεις. Ο κόσμος άλλαξε, αλλάξαν’ οι καιροί. Επαρακουτιάναμε με τσι ψεματούρες και τώρα τήνε γυρίσαμε τη πλάκα. Θέλουμε, λέει, να γυρίσουμε στα παγιά που ήτανε καλύτερα. Στη κάλμα. Στη δική μας Κέρκυρα κι όχι στη ξεπουλημένηνε.
– Εμπρός κατά πίσω;
– Ακριβώς! Εκουβέντιαζα με κάτι μιτσά και μου ελέγανε που εκείνο που δε θέλουνε με τίποτις στη ζωή τους είναι το bullying. Κι όλο αυτό που λες εσύ είναι bullying. Αρκετό λένε τρώνε στο σκογειό. Να το τρώνε και στη δουγειά και μετά στη ζωή τους; Να το μπάζουνε και στο σπίτι τους; Στα δικά τους παιδιά; Μια ζωή κακομοίρα; Δε το θέλουνε τα νιάτα.
– Μπάστα! Είπα εγώ κάτι τέτοιο; Εγώ είπα για το θαλάσσιο τουρισμό, διότι ως Χώρα έχουμε μόνο 60 μαρίνες σε 16 χλμ. ακτογραμμή. Κι οι θαλάσσιοι πελάτες αφήνουνε 5πλάσιο απ’ ότι στα ξενοδοχεία. Κάμε κόντο.
– Ναι, αλλά αυτοί θα ρίχτουνε απ’ ευτείας τσι κουτσούλοι τους στη θάλασσα. Δε βλέπεις τι γίνεται στη Γαρίτσα και στο ΝΑΟΚ; Θα τσου τσου παίρνουμε με τον αχόρταγο;
– Έλα…, υπερβάλεις. Άφηκέ τους ελεύτερους. Αφού τσι κουτσούλοι τσου παίρνει ο καιρός παραμέσα κι άμα θέλεις να ξέρεις οι κέφαλοι γένονται πιο χοντροί.
– Τα σκουπίδια τους πε μου μόνο, που θα πηγαίνουνε;
– Γιάννενα και Κοζάνη. Εκλείσαμε συμφωνία. Αλλά θα σας εκάμω κι ένα εργοστάσιο για τα σκουπίδια. Προδιαγραφών! Θα γλύφετε και τα δάχτυλά σας.
– Πόσων τόνων;
Εκεί τον έπιακε ένας στούφος. Λες και τον επλακώνανε κουτσούλοι και σκουπίδια, όλα μαζί. Ήθελε και να κατουρήσει κι έψαχνε να βρει που αλλά όλο και κάποιος τον ήβλεπε και δε μπόρουνε. Εξύπνησε αλαφιασμέμος. Εφώναξε.

———————

– Πάλε όνειρο ήβλεπες; Τι θα γένει με σένανε;